

stor Fare for de smaa Foreninger, som jeg tidligere har hentydet til, og som jeg ikke igjen skal komme ind paa. — Der er en Omstændighed, som ikke er bleven omtalt under Diskussionen, og som heller ikke er bleven berørt i Betænkningen, men som jeg ikke kan lade være at berøre, og det er, hvad jeg er bange for, at den ekstraordinære Stilling med Statsgaranti let vil kunne øve et Tryk paa Taxationernes Størrelse. Naade Bestyrelsesmedlemmerne og Taxationsmændene og Alle, som faae med Sagen at gjøre, ville vanskeligt kunne værgе sig imod, da Lovens Hensigt er at skaffe disse Folk Laan, saa for at de overhovedet skulle kunne modtage det, at søge at gjøre Taxationerne saa store som mulig. Det har jo nemlig ikke nogen væsentlig Betydning ligeoverfor den tilfikkrede Statsgaranti. Jeg siger, at, uden at man paa nogen Maade kan paalaa, at de Mænd, der faae med disse Sager at gjøre, ville være mindre samvittighedsfulde end Andre, er dette Noget, som i det praktiske Liv vil kunne blive sporet. I Forbindelse hermed vil jeg sige et Par Ord med Hensyn til det, der af den ærede Ordfører for Heltallet blev fremhævet, at den for disse Obligationer stillede Sikkerhed var betydeligt bedre end den, der nu forlanges i de almindelige Kreditforeninger, idet man her kun kan faae indtil Halvdelen af Taxationsbeløbet som Laan. Jeg tror at kunne sige med fuldkommen Bestemthed, at næsten aldrig Noget i de nu bestaaende Kreditforeninger opnaar Halvdelen af Taxationsværdien, altsaa heller ikke $\frac{3}{5}$. Sagen er, at man i Kreditforeningerne kan gaa til $\frac{3}{5}$, men at man ved mange Aars Erfaring er kommen dertil, at man navnlig ved smaa Eiendomme ikke betragter det som forvarligt at gaa op til dette Beløb, men bliver staaende ved en lavere Sum. Det var disse faa Bemærkninger, som jeg ansaa mig forpligtet til at fremsette. Forsvrigt henholder jeg mig til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet har anført. Jeg er ganske enig i hans Betragtninger, hvad det store Princip angaar.

Chr. Nielsen: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, saa er det ikke saa meget for at fremkomme med noget Nyt. Sagen er nu belyst fra forskjellige Sider, saa der ikke er Meget at sige, der kan have stor Betydning. Hvad der giver mig Anledning til at tage Ordet, er det Vædringsforslag, der er stillet af et æret Medlem og mig, om hvilket vi nu have hørt den ærede Minister udtale sig paa en Maade, der kan siges at være baade for og imod. Grunden hvorfor jeg sætter Pris paa at faae Taxationssummen forhøjet fra 2,500 Kr. til 3,000 Kr., er det praktiske Hensyn til Landbosforholdene, som jeg kjender nøje paa Sjælland. Jeg tror, at denne Lov ikke vil faae den tilfikkrede Nytte, hvis vi ikke gaa lidt højere op med Taxationssummens

Størrelse. Det skulde jo nærmest være de Folk, der sidde med en Jordlod paa 2 eller 3 eller 4 Tdr. Land, som skulle nyde Godt af Loven, men hvis denne Forhøjelse ikke finder Sted, ville netop disse Folk ikke kunne drage Nytte af Loven. Jeg vilde altsaa sætte stor Pris paa, om Thinget vilde gaa ind paa at forhøje Taxationssummen fra 2,500 til 3,000 Kr. Jeg vilde sætte endnu mere Pris paa, at man gik op til 4,000 Kr., thi først da vilde Loven kunne benyttes i det Omfang, som jeg tror, den burde, for at gjøre fuld Nytte paa dette Omraade. Der blev af den ærede Ordfører for Mindretallet talt endel om Heltallets Forslag under Nr. 9 til § 5, og det blev navnlig fremhævet af den ærede Ordfører for Mindretallet, at det af Mindretallet stillede Forslag var bedre. Det tror jeg ingenlunde kan holde Stik. Jeg tror, at dersom Mindretallets Forslag under Nr. 10, som staar i Forbindelse med Litra f. under Nr. 3 bliver vedtaget, vil, saaledes som ogsaa den ærede Indenrigsminister sagde, Sagen være slaaet ihjel med det samme. Jeg er overbevist om, at hvis Mindretallets Forslag under Nr. 10 bliver vedtaget, ville disse Foreninger aldrig faae nogen Udbredelse og maafe slet ikke komme igang. Jeg vil altsaa fraraade at stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 10. Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Heltallets Vædringsforslag.

Formanden: Da Liden er saa langt fremrykket, og Flere have ønsket Ordet, afbryder jeg her Forhandlingerne. Jeg bemærker iøvrigt med Hensyn til Forhandlingen idag, hvad vistnok ikke kan være undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed lige saa lidt, som det er undgaaet min, at Forhandlingen er kommen mere ind paa almindelige Grundfætninger, end det ellers er sædvanligt ved en 2den Behandling, og da navnlig paa Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden eller U hensigtsmæssigheden af en saadan Lov overhovedet. Jeg erkjender, at det er vanskeligt ved en saadan Forhandling som denne at drage en skarp Adskillelse imellem det, som angaar de enkelte Paragrafer og Vædringsforslag, og saa det hele almindelige Spørgsmaal; men jeg beder ærede Medlemmer om under den videre Forhandling imorgen at have Die for, at det her fornemlig gjælder om de foreliggende Forslag og ikke om Sagen i sin Almindelighed.

Jeg afbryder altsaa Forhandlingerne og fastsætter næste Møde til imorgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, hvor Dagsordenen vil være:

- 1) Fortsættelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet.